

МНОГО ЗНАНИЯ.

„Богъ е Любовь. Богъ е Мждрость. Богъ е Истина. Божията Любовь, Божията Мждрость и Божията Истина носятъ всичкото щастие“.

Едно изречение казва: Който много знае, той много страда. Защо многото знание, именно, носи много страдания? Значи, който знае много, той страда много. Въ сжщностъ, който много знае и много страда, той не знае всичко, затова страда. Ще излѣзе, че за да не страда човѣкъ не трѣбва да знае много. Това е изопачена мисль. Знанието всѣкога носи щастие въ себе си. Знанието огражда щастieto; знанието огражда здравето; знанието огражда малкитѣ придобивки на човѣка. Ако знанието не може да огражда тия нѣща, то нѣма никакъвъ смисль, какво приложение. Само по себе си знанието представя възможности на човѣшката душа, или на мислеция човѣкъ. Умътъ на човѣка съдържа условия за повдигането му, затова той трѣбва да бже високо организиранъ.

Представете си, че вие имате градина, насадена съ красиви, ароматни цвѣтя, съ зеленчуци и съ различни плодни дървета. Вашиятъ съседъ, обаче, има голѣмъ дворъ,